

[Simonsen.]

betænkning på disse områder, og vi håber, at regeringen vil være positiv med hensyn til at få en snarlig afklaring på dette område. Det er for os et helt, helt afgørende punkt, og det er noget af det, som folketinget må søge at få klaret hurtigst muligt, men afgifterne skal igennem, og de skal igennem hurtigt.

Man kunne selvfølgelig fortsætte med mange andre emneområder, der har været draget frem, spørgsmålet om en boligpolitisk løsning på længere sigt, spørgsmålet om indkomstpoltikken, spørgsmålet om skattereformen, hvordan de 5 mia kr. i besparelser skal anvendes osv. Jeg mener faktisk ikke, at tidspunktet er inde til på nuværende tidspunkt at gå i detaljer. Ingen kan være i tvivl om vor holdning til disse spørgsmål. Min konklusion skal derfor kort og godt være den, at folketinget har endnu en chance for at gennemføre nødvendige afgifter for at rette op på vor valutabalace, vise sig som et handledygtigt folketing, tage regeringen på ordet med hensyn til tilsagn om besparelser på 5 mia kr. og skattelettelser på 10 mia kr., søge at få løst parcelhusejernes problemer i de kommende dage, og så i øvrigt få vedtaget disse lovforslag og komme videre i arbejdet.

Erhard Jakobsen (CD):

Når jeg afholder mig fra at deltage i konkurrencen om at sige grimme ting om andre partier, er det hverken, fordi lysten mangler, eller fordi ordvalget mangler. Det er alene, fordi jeg ikke tror, det gavner så forfærdeligt meget, også fordi jeg har siddet herinde i så mange år, at jeg har hørt det ske så mange gange, at jeg ikke selv ville kunne holde ud at høre på det, hvis jeg sad i salen.

Den næste ting, jeg vil sige, er, at det sådan set er misvisende, at næsten alle talere med enkelte undtagelser har måttet drage den slutning, at sagen er klaret, alt håb er ude. Jeg ved meget vel, at det klares ikke ved en dagsorden i aften, det er jeg fuldstændig klar over, men jeg tror, der er stærke kræfter i gang, og der har været det dagen igennem, for ikke at affinde sig med, at 2-3 store partier i fællesskab hjælper hinanden med at tabe det hele på gulvet, så vi får valg.

Der er et par ting, der har gjort stærkt

indtryk på mig i disse dage, hvor vi har for-handlet, og det er — nu ved jeg godt, der er nogen, der får et chok — det er folkene på arbejdspladsen, ikke dem, der stod her i går med, skal vi sige Lilleskolen fra Herstederne og fritidspædagoger, hvis løn bliver betalt af kommunen, og hvem der ellers var. Dem havde jeg lighed til at hilse på ganske kort. Det er ikke dem, jeg taler om. Nej, jeg taler om B&Os tillidsmænd, som mødte herinde, ikke selvbestaltet, men udsendt af deres kolleger fra arbejdspladsen. Jeg ved godt, at man ikke må referere udvalgmøder, men dette vil B&Os tillidsmænd sikkert ikke have noget imod bliver refereret. For det første talte de om „vores“ arbejdsplads, de har altså indført økonomisk demokrati derovre, uden at vi har lagt mærke til det, og de sagde: Vi ved alle sammen, at nu skal vi have pungen frem og betale, for det er nødvendigt, det er der ikke noget at gøre ved, men I må bare ikke skade vores arbejdsplads. Jeg føler trang til at sige, at det er løgnagtig propaganda, når partier i disse dage har prøvet at bilde arbejdspladserne ind, at der er nogen i denne sal, der vil skade beskæftigelsen. Det passer ikke. Overalt hvor der har kunnet peges på beskæftigelsesmæssige hensyn, har alle været klar til at bøje af og lave om, sådan at man ikke ramte beskæftigelsen. Det er sandheden. Det ved de, der har deltaget i arbejdet, også de, der står herude og siger det modsatte. De ved, at det ikke passer. Det er ikke sådan, man skal underrette befolkningen.

Det næste er at der er ingen herinde, der vil en social skævhed. Det passer ikke. Der er mange forskellige meninger om, hvordan man bedst kan gavne dem, der trænger til noget. Det er der mange meninger om. Der er mange, der er skeptiske over for, at man ved at ville gøre noget godt for folk, i stedet for kommer til at gøre noget godt for dem, der skulle gøre noget godt for folk, altså at pengene kommer ud på de forkerte steder. Det er der mange, der er skeptisk over for, men der er ingen, der vil lave hverken skatteordninger eller noget som helst, der vender den tunge ende nedad. Det passer ikke. Jeg tror, hr. Brixtofte har fuldstændig ret i den analyse, han har givet, og som viser, at der er ikke den tendens i det, der ligger her, men det er gammel snak, det er noget, man har sagt i årevis. Så snart man siger indirekte